

Životopis Stanislava Nesvadby

Stanislav Nesvadba se narodil 22. října 1938 ve Velkých Pavlovicích. Po druhé světové válce navštěvoval obecnou školu ve Velkých Pavlovicích a prožíval radostné dětství v Junáku. Na tato bezstarostná léta vzpomíná s nostalgií, jelikož s nástupem komunistického režimu se v jeho životě vše změnilo. Začalo to volbami roku 1946, kdy se, na rozdíl od celorepublikových výsledků, ve Velkých Pavlovicích umístila komunistická strana na posledním, čtvrtém místě. Z tohoto důvodu si komunisté vybrali na jižní Moravě pět družstev, mezi ně spadalo i družstvo ve Velkých Pavlovicích, kde prováděli pravidelné kontroly a výslechy, a kde pracoval i tatínek Stanislava Nesvadby, Pavel Nesvadba.

Pavel Nesvadba, narozený 26. října 1911, byl za války zapojený několik let do odbojové skupiny R3. Mimo jiné vyjednával s Velkou Británií letecké shozy zbraní. Za podezření z odbojové činnosti byl Němci na jaře roku 1945 zadržen a vyslýchán. Po hodině výslechu byl naštěstí propuštěn.

V ovocnicko-vinařském družstvu VINOPA ve Velkých Pavlovicích pracoval Pavel Nesvadba jako technický úředník a po volbách roku 1946 byl tedy také pravidelně volán k výslechům. Stanislav Nesvadba společně s jeho maminkou a dvěma mladšími sourozenci, Janou a Pavlem, vždy čekali na tatínkův návrat z výslechů. Avšak roku 1951 se z jednoho výslechu již nevrátil, jelikož byl bezdůvodně dán do vyšetřovací vazby, která trvala dva roky. Soud, který proběhl roku 1953 na Bílou sobotu, neprávem udělil Pavlu Nesvadbovi rozsudek čtrnácti let věznění v Jáchymově, v pracovním táboře Barbora. Zde nuceně pracoval v uranových dolech, což se později podepsalo i na jeho zdraví.

Pavel Nesvadba ztratil občanská práva a veškerý jeho majetek propadl státu, včetně jejich rodinného domu, který byl z jedné poloviny zabaven a ze zbylé poloviny, kterou rodina obývala, museli platit nájem. Rovněž byl zabaven jeden ze dvou vinohradů a rodina musela splácet pokutu 200 000 Kč (po měnové reformě to činilo částku 40 000 Kč).

Během vyšetřovací vazby měl Stanislav Nesvadba možnost zahlédnout svého tatínka jen párkrát. Neboť při jeho věznění v Jáchymově byly návštěvy povoleny velmi zřídka a jen dvěma dospělým osobám; kvůli podpoře doprovázel maminku Stanislava Nesvadby její švagr Josef. A tak za celou dobu věznění v Jáchymově Stanislav Nesvadba svého tatínka neviděl. Často i korespondence, dopisy a přání byly rodině vraceny a nedoručeny. Rodiče Pavla Nesvadby byli nuceni, aby se svého syna zřekli, to však nikdy neudělali.

Pavel Nesvadba se dočkal alespoň snížení nespravedlivého trestu a v roce 1955 byl z věznění v Jáchymově propuštěn.

Komunistický režim také kladl Stanislavu Nesvadbovi a jeho sourozencům překážky v následném studiu a neumožnil jim studovat na školách, o které měli zájem. Nakonec nastoupil Stanislav Nesvadba roku 1953 na Zemědělskou učňovskou školu ve Valticích a rok poté úspěšně složil přijímací zkoušku na Vyšší průmyslovou školu konzervářenskou v Bzenci, kde po čtyřletém studiu složil maturitu s vyznamenáním.

Téhož roku nastoupil do zaměstnání do brněnské Fruty v Modřicích, kam se vrátil i po ukončení základní vojenské služby v západních Čechách. V zaměstnání dosáhl mnoho úspěchů - oddělení lisovny a skladu ovocných šťáv vedl jako mistr a vedoucí, načež nastoupil do oddělení rozvoje vědy a techniky, kde se podílel na řešení technologických problémů všech závodů Jihomoravské Fruty a také se stal spoluautorem patentu na problém řešení stability barviva červené řepy v nápojích.

Roku 1976 byl Stanislav Nesvadba navržen organizací Vědecko-technické společnosti za kandidáta na zastupitele do místních voleb a byl jím opakovaně volen až do roku 1994. Vykonal různé funkce v radě a komisích modřického zastupitelstva.

Dnes je Stanislav Nesvadba v důchodu a žije v Modřicích se svou manželkou Dagmar. Mají dva syny a pět vnoučat. Během svého života cestoval, roku 1969 navštívil Paříž, rád sportoval, mimo jiné i skákal padákem. V současnosti se ve svém volném čase věnuje rodině, genealogii a předávání podstatných informací, rad a ponaučení ze svého života budoucím generacím, které, jak on sám věří, nesmí nikdy zapomenout na minulost.